

מסורת הש"ס

א) ןלארעה ז"ל מתירין דאָ קאָ לפרע אַרעגלע כּסמון ל׳ ג' מתירין ועי' תוס' דהסא ד"ה מפירין ליענא דקרא' ור"ן, א) ןברכות ט. ורש"ן, א) מנילה כּט: ורש"ן, ד) ומכּוּר כ"א כּמשה כּמנשניוֹת וברמב"ם, א) לעיל כּה, א) א פ"ו עד, א) ןקטן לט, א) קצת הדמים כּמנשניוֹת וכן איתא כּהר"ם א"ח כ' מה"ד כּסור וכו' ז"ק, א) ז"א דלמיר ליה א' כ' ז"ק, א) כ"א כּמנמשה פּירך שפּיר מה שפּור כ' ז"ק, א) ז"ל א' דגל, א) ז"ל ואפילו, א) וּלֹא מַפְלִיג.

תורה אור השלם

- וכי ידקה בו מום פסח או עור בל מום רע לא תוקרנו לך אלאדקדק: דברים טו כא

הנהגות הב"ח

א) גמ' כסור ינכה ולימא ליה: א) כּבשנה אכל לא מן העור:

מוסף רש"י

במקור נסמך. טעמו, כּמסכת גיטין (פא), מונה שבתן של חממין דלמיר ר' יוסי ינמיא עמו, טע וק, דבר יסר כּון השקלים (שדוכין אה) א': פירוש עמו לתת טעם לכל דבריו שהיי מייבש את דבריו (ג' טו עה).

הדרן עלך כל פסולי הדיקדושים יבשה שתהא נפרכת. ואעפ"י שאין מולידה דין און וזי יעכל כ' שמיש כל כ' ששה נפרעת גלפון (חורין א), חורטין הוציענות. כּי דמי שקרין ינציב"ה, החלוטות אוןן שלפנים כּנגד חוטמו, שנפגמו. שיעל מסע מעט, או שנבגמו. שחמטו כּרחתו מלמעלה בעוק וּלֹא חסרו כלום, הואיל ונצלו אוןן חוטין (נערי דה), והפנימיות. שהשייטס הגדולות קנעות כּון שקרין מישליו"ש, שנעקרו. לגמרי הוי מום, כּדמפרש ואילו הואיל וכו פער ממוז, אלא כּמירה או גיטום און ניכר כּסם, שרי כּמאות כּפה (שם).

שיטה מקובצת

א) רבינא דמסבירי להו וסביר: א) דרומא ר' יוסי: נמוק: א) לתם את הרמס: א) ויחזיר לתם את: א) ישלמו לו דמי: א) בכור ינכה ולימא: א) לאו דאכלתיה הוה כּו' ושרי ל' ניהליה: א) לא מן העור: א) שבלבד ובטל ממלאכתו כּו' שבגלוי ובטל: א) החסותם אבל לא מן: א) שנפגמו או שנבגמו: א) להצטרף דהא כּליתנהו דמי: א) דאיסור ספי להו הס"ד: א) קצת בכור ינכה לו מן הדמים ומ"מ הוא יטול קצת בחמיה: און אבא ומשעו מותר: און אימא דלמא לעולם כל דהו לא: און הגדר וכוין דלא: און שיעור גיטן לאיר: און אבא מני מורה: א) כּנפיה והסחוטין: און שנעקרו דהיינו ינבש: און התם גבי עבד ורצא: און כּפי מובין אלו: און ובארם גמי לא: און לקמן ואין לחלק בין: און לחירות כּון שמשחחר:

כל פסולי המוקדשין

לאפוקי מדרבי יוסי. דמתני': **במקום שאין חכם**. הא יש חכם הוא לבדו מתירו: **כגון מאן**. הוי אותו חכם: **מכלל דהני סרי כל דכו**.

במתמיה. כלומר אפי' עמי הארץ השנים ועמי הארץ היאך ראויין להטערף ים: **דמסברי להו**. טעמי הלכות נדרים וסגרי ואותו חכם

ילמד את השנים: **מהו דסימא**. הא

קיימא לן במסכת גיטין (דף סו.) רבי

יוסי נימוקו עמו וסיהוי הלכתא

כוותיה: **נימוקו**. טעמו. שהיה מציא

טעם לדבריו כל שעה: **תפשוט**

מהא. דלמיר רב מנאל משמיה דרב

אין הלכה כר' יוסי תפשוט דהך

קמיימא דלמיר רבי יהודה לעיל גלו:] ספק

משמיה דרב ספק משמיה דשמואל

ג' מתירין את הבכור תפשוט משמיה

דשמואל איתמר דאי משמיה דרב

תרתי למה ליה לניימר לרב תרתי

וימני דשלשה מתירין את הבכור ואין

הלכה כר' יוסי: **במתני'** **השועט**

אם הבכור. ומכר מבשרו: **ונודע**

שלא הראהו. לחכם: **מה שאכלנו**.

הלוקחים אכלו: **ויחזיר להם הדמים**.

משום קנס דאיסור ים ספק הוי:

בבשר יקנר. דככור חס אסור

כנהא: **מכרוהו**. הלוקחים לעובדי

כוכבים הואיל ולא גרס להו אסורא

ישלמו לו דמי בשר טריפה צול והוא

יחזיר להם המותר: **גמ'** **קאם**.

מואסת כמו ואקון צם (ויקרא כ):

יחזיר להם כל הדמים. דכל מה

שאכלו אינו נהנה להם משעה שנודע

להם: **ינכה**. והוא יטול ים קצת ים

במתמיה: **ולימא ליה**. ישראל לכהן

שמכר מה אפסדתך הלא אם היה

הבשר צידך היה טעון קפורה שהרי

חס שחטמו: **כגון דוצין ליה**. כהן

השועט מקום המום לישראל: **דאמר**

ליה. כהן אם היה צדי הוה מחזינא

ליה כמו שהוא שועט: **כר' יהודה**.

דלמירינן כפרק עד כמה (לעיל כה).

השועט את הבכור ואחר כך הראה

את מומו רבי יהודה ממיר: **טעלים**.

אמאי יטול קצת לימא א ליה מוכר

ללוקח אי לאו דלכתלנהו הוה מתקננא

להו: **יין נסך**. אמאי יטול קצת.

[ומשני] כגון דלא זצין ליה יין נסך

גופיה אלא עירבו עס יין כשר ומכרן

ט לימא ליה אי הדמיה ניהלי הוה

מוציננא ליה לעובדי כוכבים חוץ

מדמי יין נסך שז:

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

בכורות

בפיריין את הנדר. לישנא דקרא נקט אצל גבי חכם שיך לשון

המרה וכן בהמוכר את הספינה (ב"ב דף עד.) גבי

בת קול דקאמר ועכשיו שנשבעתי מי מפר לי: **רב' יהודה אומר**

אחד מהם חכם מבבב דהנך בב דהו אמר רבינא דמסברי אהו

וסברי. כ"כ צרוב הספרים ויש

ספרים דגרסי כגון מאן אמר רב

נחמן כגון אנא ים משמע מתוך לשון

הקונט' שך גרים וקשה היכי פריך

עלה מכלל דהנך כל דהו אימא

ים לא אלא שפחותים מדרב נחמן

וא"ת לאדך גירסא נמי מנא ליה כל

דהו דלמא מכלל דהנך פחותים

יהודה מודה דיחיד מומחה מתיר את

הנדר ים וכאן דלא איירי א) במומחה

מה שיעור ים נותן לאיך ומיהו קשה

דא"כ מנא ליה דלמי לאפוקי מדרבי

יהודה כיון דרבי יהודה לא איירי

במומחה דלמא רבי חייל צר אנא

ים מודה דנעינן אחד מהם כחכם

דר' יהודה דוחק לומר דג' מפירין

את הנדר משמע ליה שלשתן שוין:

ויין נסך. אע"ג דבב' ג' דהוריות

(דף יא.) קאמר דסתמו הוי

אפיקורוס ציין נסך כמו צנצלות מ"מ

לא חשיב נפש קאה צו ועוד דהכא

מסקינן על ידי מערבות:

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

לז.

לשון

המרה וכן בהמוכר את הספינה (ב"ב דף עד.) גבי

בת קול דקאמר ועכשיו שנשבעתי מי מפר לי: **רב' יהודה אומר**